

ضمیمه نوجوان
شماره ۶۵ ■ ۱۴ مرداد ۱۴۰۰

نوجوان
باز

حسین
شکیب‌زاد

محمد طائب

یک نظرسنجی بزرگ از نوجوانان درب

جشنواره برای دوست

از صبح که چه عرض کنم؛ از دوسه روز قبل مادر محترم مشغول دوندگی است برای مهمانی آخر هفته. این وضعیت ۹۹ درصد مادران ایرانی است وقتی مهمان دارند. تازه در این ایام کرونا رعایت پروتکل‌های بهداشتی هم به لیست دل‌نگرانی‌هایشان اضافه شده. از دیزاین خانه و تروتیمز کاری و بساط چای و شیرینی و میوه که بگذریم، سخت‌ترین کار، انتخاب غذا برای وعده شام یا نهار است. یعنی گاهی رسیدن به گزینه مطلوب، سخت‌تر از خود پخت غذاست تا جایی که نیازمند جلسات فوق امنیتی و چند جانبه با حضور تمام اعضای خانواده است.

عجیب است که برای یک دورهمی ساده، این همه تدارک می‌بینیم تا خدای ناکرده غذایی به خورد مهمان ندهیم که به مذاقش خوش نیاید و این وسط حواسمان به کودک هفت‌ساله مهمان و نوجوان سخت‌پسندشان هم هست و کنار لوبیاپلو و ته‌چین، کمی ما کارونی و سالاد اولویه هم چاشنی کار می‌کنیم، اما موقع تهیه خوراک روح آدم‌ها هیچ چیز برایمان مهم نیست.

تابه حال شده وارد یک رستوران بشوید و قبل از این‌که فهرست غذای رستوران را بیاورند و از شما بپرسند چه میل دارید، برایتان غذا بیاورند؟ چه حالی به شما دست می‌دهد اگر قرار باشد بدون تصمیم و دخالت خودتان رشته دانشگاهی به شما تحمیل شود؟ یا از آن بالاتر اگر ناگهان بلا به دور، خودتان را در لباس دامادی یا عروسی ببینید و یک نفر به سلیقه بزرگ‌ترها نشانده باشند کنارتان به عنوان همسر!

این موارد تقریباً در ۹۹ درصد کشورهای جهان اول و دوم و سوم و چهارم منتفی است اما یک پدیده دیگر خیلی رایج وجود دارد و آن هم بی‌توجهی به سلیقه فرزندان به خصوص نوجوان‌ها در تهیه محصولات فرهنگی از جمله فیلم، سریال، موسیقی، کتاب و... است. البته نوجوانه در شماره‌های متعددی یقه مسؤولان و اهل هنر و رسانه را سر این قصه گرفته ولی سؤال این است که اگر قرار باشد تولید درست و حسابی و موردپسند نوجوان انجام شود، بدون سنجش سلیقه آنها امکان دارد؟ اصلاً تابه حال کسی از شما نوجوان‌ها پرسیده چه چیزی را می‌پسندید؟

نوجوانی به قول یک دوست، شباهت زیادی به چهارشنبه دارد. روزی که نه اول هفته است، نه آخر هفته و نه وسط هفته. این وسط در به در و بلا تکلیف مانده. نشان به آن نشان که در تأمین نیازهای اولیه، مثل پوشاک هم جوری نادیده گرفته می‌شود که اگر مسیر باباطاهر عریان را هم در پیش گیرند کسی حق اعتراض به آنها را نخواهد داشت. ویتترین تمام فروشگاه‌های لباس از سه حالت خارج نیستند یا مخاطب کودک دارند که باید نوجوان مورد نظر پدر خودش را در بیاورد برای کشف بزرگ‌ترین سباز از آن دسته لباس‌ها که البته اغلب طرح و رنگشان مناسب سنش نیست یا لباس‌ها، مخاطب

بزرگسال دارند و نوجوان باید کوچک‌ترین سباز آن دسته را انتخاب کند که آن هم سنش را بالا می‌برد یا در نهایت همان چیزی است که مارتین و سوفیا هم کیلو مترها آن طرف‌تر در نیوجرسی و لندن به تن می‌کنند با آداب و رسوم و سبک زندگی متفاوتشان.

#نوجوونیم

درباره متفاوت‌ترین جشنواره نوجوانانه کشور

چی؟

نوجوونیم، در واقع یک برند است برای برگزاری جشنواره‌ای با هدف معرفی نوجوانان برگزیده سال در حوزه‌های مختلف. البته در سال نخست فقط زمینه‌های هنری و رسانه‌ای یعنی بازیگری، داستان، شعر، خوانندگی، مجری‌گری، کارگردانی و روزنامه‌نگاری، محورهای انتخاب نوجوان برگزیده سال خواهد بود. شاید مهم‌ترین چیزی که این جشنواره را از سایر جشنواره‌ها متمایز می‌کند این است که در این رویداد

چند تا جشنواره شرکت کردی که تهنش با گرفتن یک جایزه و تشویق چهار حضار در مراسم اختتامیه تمام شود؟ اصلاً چرا باید زحمت تو برای پرورش یک استعداد اختتامیه داشته باشد؟ درحالی‌که پس از کشف یک توانمندی تازه باید کار شروع شود. چیزی که در جشنواره #نوجوونیم قرار است به آن توجه شود. این‌که برای برگزیدگان جشنواره برنامه‌ریزی کنند تا به رویاهایشان نزدیک شوند. در ادامه بیشتر با این جشنواره آشنا می‌شوی.

چرا؟

هویت آقا هویت! حتماً شما هم خسته شدید از بس که نوجوان‌ها را با چیزی که نیستند شناختند و صدا زدند و برچسب زدند. واقعاً وقتش رسیده است که نوجوان‌های نسل جدید، هویت واقعی خودشان، توانمندی‌هایشان، استعداد‌هایشان و هرآنچه بیانگر واقعیت آنهاست را رو کنند. این اصلاً زیبا نیست که تا یک اتفاق غیرقابل باور و البته نامطلوب

چطور؟

اولین مرحله برای یک جشنواره فراخوان آن است تا کسانی که به قول معروف ادعایشان می‌شود، اعلام آمادگی کنند. امسال مسیر اصلی ثبت نام در جشنواره تشکل‌ها و انجمن‌های دانش‌آموزی هستند. حالا از بسیج دانش‌آموزی و انجمن اسلامی گرفته تا کانون پرورش فکری و سازمان

مثل ماجرای هلیا می‌افتد، همه لب به توصیف بچه‌های این نسل باز کنند و این همه شاخصه خوب در نوجوان‌های دهه هشتادی را نادیده بگیرند. باید موجی جدید ایجاد کنیم و جشنواره نوجوان برگزیده سال هم گوشه‌ای از این جریان را بر عهده خواهد گرفت.